

[Kai Moltke.]

i det mindste at skaffe en social kompensation, så man ad denne vej, hvis det er for vanskeligt på anden måde, kunne give de dårligst stillede i samfundet noget af det tilbage, som skulle være velerhvervede rettigheder i overensstemmelse med deres overenskomster? Dette spørgsmål, om det skulle være utænkeligt at skaffe en kompensation til de arbejdere, som er dårligst stillet ved inddragningen af dyrtidsportionen, vil jeg meget gerne have besvaret her fra talerstolen af den socialdemokratiske ordfører og fra ministerside.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg forstår, at de ændringsforslag, der er stillet, har fundet tilslutning fra alle sider undtagen fra hr. Niels Westerby, som mente, at der i ændringsforslaget til § 3 lå en skærpelse med hensyn til den skat, der rammer sambeskattede. Dette sidste er ikke rigtigt, der er præcis samme indhold, som der hele tiden har været, i den pågældende paragraf. Der er kun tale om en tydeliggørelse.

Men jeg vil gerne — ud over at jeg takker for den tilslutning, der har været til ændringsforslagene, som jeg også håber får betydning i realiteten — sige, at det afgørende er naturligvis det, der har været fremme her i debatten om denne lovgivnings rimelighed med hensyn til behandlingen af borgerne, idet vi og vel alle her i folketinget ønsker, at borgerne skal behandles ligeligt, og så spørgsmålet om dens sammenhæng med den økonomiske politik. Vi mener, der er en rimelig sammenhæng, men jeg har jo sagt allerede ved førstebehandlingen, at man kan ikke forvente, at to ordninger, hvoraf den ene indeholder en udskyldelse af dyrtidstillægget og den anden en ekstra skat, fuldstændig kan harmonere. Jeg synes, at det afgørende er, at der, som det også er sagt i bemærkningerne, er tale om, at vi med ekstraskatten prøver på at finde en balance — ikke 100 pct. harmoni, men en balance — sådan at man er i stand til at sige til lønmodtagerne, som altså selv har tilbudt at afgive en dyrtidsportion, at denne afgivelse af dyrtidsportionen sker på en rimelig måde, derved at andre befolkningsgrupper yder et tilsvarende bidrag, og det mener jeg er noget meget, meget væsentligt.

Man kunne jo slet ikke tænke sig, at man fra disse organisationers side ville give tilslutning til afgivelse af en dyrtidsportion, hvis ikke den øvrige del af befolkningen var villig til at gøre noget tilsvarende — jeg siger udtrykkeligt: noget tilsvarende — og så er det næppe muligt, hvis det skal være over skattevejen, at finde noget, som er meget bedre end det, der er fundet her.

Jeg vil minde om, at hvis vi stod i den situation, hvad vi meget vel kunne have gjort, at der ikke var tale om en suspension af en dyrtidsportion, men derimod om det ikke usædvanlige her i folketinget, at der skulle skaffes penge ved en ekstra skat, en bunden opsparing eller noget andet, hvordan ville man så skaffe dem? Der er flere af de ærede ordførere, der har været inde på dette spørgsmål om at skaffe penge ved sådan en ekstraskat, og hvis de skulle være skaffet over indkomstbeskatningen, den direkte beskatning, så kunne det vel ikke gøres og kan det vel ikke gøres på stort anden måde end den, vi foreslår her, nemlig som en procent af skalaindkomsten.

Jeg lagde med stor interesse mærke til, at hr. Hilmar Baunsgaard selv var inde på denne tanke, nemlig da han sagde, at endelig har vi jo også udskrivningsloven; også når vi kommer til behandlingen af udskrivningsloven, kan vi jo gøre noget ved dette — sådan forstod jeg hr. Hilmar Baunsgaard. Men det må formentlig da også være ved en forhøjelse af en procent, og det må altså ramme på skalaindkomsten ligesom dette. Jeg forstår, at forskellen i forhold til det, vi har foreslået, skulle være, at så blev alle ramt på samme måde. Men så fik vi jo ikke den virkning, som vi gerne ville have, ved at vi suspenderer dyrtidsportionen; og det kan vel ikke være rimeligt — sådan har jeg heller ikke forstået det — at man skal sige til lønmodtagerne, at de både skal afgive en dyrtidsportion og betale en ekstra skat.

Hvis man altså går ind for, at der skal afgives en dyrtidsportion af lønmodtagerne, kan man ikke samtidig pålægge dem en ekstra skat, en engangsskat. Det er umuligt, og så er vi ude i det problem, som regeringen her står over for. Vi må følge denne suspension af dyrtidstillægget op med en eller anden foranstaltning, der skaber balance, og dér mener vi altså at vi har fundet den